

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 5 OCTOBRE 2011

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 5 OKTOBER 2011

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.19 uur en voorgezeten door de heer Siegfried Bracke.
La séance est ouverte à 14.19 heures et présidée par M. Siegfried Bracke.

01 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Peter Logghe aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de overlast van illegalen op de parkings van de E40 in Jabbeke en Oudenburg" (nr. 5873)
- mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aangekondigde maatregelen van de stad Oostende rond overlast door illegalen" (nr. 6171)
- de heer Manu Beuselinck aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de maatregelen in Oostende in de strijd tegen illegalen" (nr. 6245)

01 **Questions jointes de**

- M. Peter Logghe à la ministre de l'Intérieur sur "l'afflux de personnes en séjour illégal sur les parking de la E40 à Jabbeke et Oudenburg" (n° 5873)
- Mme Nahima Lanjri à la ministre de l'Intérieur sur "les mesures annoncées par la ville d'Ostende relatives aux nuisances causées par des personnes en séjour illégal" (n° 6171)
- M. Manu Beuselinck à la ministre de l'Intérieur sur "les mesures prises à Ostende dans la lutte contre les illégaux" (n° 6245)

01.01 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de minister, ik val u lastig met een oud zeer. In het verleden werd er misschien te weinig aandacht aan besteed, maar u weet dat er in het verleden door koeriers soms illegalen werden afgezet aan de parkings van Jabbeke en Oudenburg. Zij proberen op die parkings dan in vrachtwagens te kruipen om via de haven van Duinkerke naar Groot-Brittannië te geraken. In het verleden ging het om een enkele koerier, maar ondertussen gaat het om vele koeriers: de stroom illegalen houdt niet meer op, ondanks de acties met hittecamera's, ondanks de vele en goedbedoelde politieacties. Men geraakt het grondig beu: de politie in de buurt vraagt dringend actie, bijkomende mankracht en wettelijke initiatieven zodat illegalen sneller en effectief kunnen worden uitgezet. Dat laatste is natuurlijk het pijnpunt.

Mevrouw de minister, erkent u de preciaire toestand in Jabbeke en Oudenburg? Hoeveel illegalen werden er de jongste maanden onderschept? Is er inderdaad sprake van een merkbare verhoging ten opzichte van vroeger?

Wat gebeurt er met de onderschepte illegalen?

Welke materiële middelen worden momenteel ingezet om de instroom van illegalen die naar Groot-Brittannië willen via de kusthavens, in te dijken? Hoeveel hittecamera's zijn er beschikbaar? Welke andere materiële middelen zet u in?

Volgens vele politiemensen ligt de kern van het vraagstuk, dat weet u ongetwijfeld ook, in het falende beleid. Een uitgewezen illegaal kan met het uitzettingsbevel vijf dagen legaal in ons land verblijven. De mensen op het terrein vinden dat te lang. Welke maatregelen zult u op korte termijn nemen om dit te verhelpen? De toestand wordt onhoudbaar in en rond de snelwegparkings.

01.02 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag gaat over hetzelfde

onderwerp.

Wij hebben allemaal gelezen dat Oostende een aantal extra maatregelen heeft genomen omdat daar heel veel problemen zijn met transitmigranten. Dat zijn mensen die uit andere landen komen, meestal uit Frankrijk, en op doortocht zijn naar Groot-Brittannië.

Dit zorgt in Oostende vaak voor criminaliteit op straat. Men heeft daarom beslist om die personen twaalf of vierentwintig uur in de cel te kunnen opsluiten wanneer men hen aantreft. Er is daarover een samenwerking tussen de politie en DVZ.

Ik heb de volgende vragen. Ten eerste, zullen deze maatregelen die door Oostende worden genomen, en die te begrijpen zijn, niet zorgen voor een verschuiving van het probleem naar naburige gemeenten of naar andere havens van waaruit men de overzet kan ondernemen?

Ten tweede, als vanuit die andere gemeenten of havensteden een vraag om hulp zou komen, zal men die dan ook toestaan? Wat onderneemt de federale regering, meer bepaald met betrekking tot uw beleidsdomein, in verband met die transitmigranten?

Werkt men daarvoor samen met alle betrokken partners, zowel DVZ als de federale politie? Treedt die coördinerend op en werkt zij samen met andere politiezones? Wordt er ook internationaal samengewerkt?

Ik weet dat dit een moeilijke problematiek is. Het gaat over transitmigranten die men liever niet opvangt in de eigen opvangcentra, zelfs om ze uit te wijzen, omdat ze vaak ook uit andere landen komen. Men is hen waarschijnlijk liever kwijt dan rijk. Dit zorgt echter voor problemen in de betrokken gemeenten.

Ten slotte, deze maatregel is al een maand ingevoerd. Ziet men daarvan al resultaten op het terrein?

01.03 **Manu Beuselinck** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, N-VA-Oostende vraagt reeds maanden om een betere beveiliging van de haven en van het vlakbij gelegen station, omdat wij ervan overtuigd zijn dat er een grote aantrekkingskracht uitgaat van die haven om transitvluchtelingen naar Engeland te krijgen.

Na lang dralen heeft de stad Oostende dan toch ingezien dat ze zelf een bijdrage zal moeten leveren in de strijd tegen de steeds aangroeiende aanwezigheid van deze transitillegalen in Oostende en heeft de stad een aantal maatregelen aangekondigd.

Die maatregelen dienen om de illegalen en hun runners te ontmoedigen Oostende als uitvalsbasis te gebruiken. Hoewel wij ervan overtuigd zijn dat dit slechts een klein onderdeel is van een oplossing ten gronde, komt ze voor ons toch rijkelijk laat, na vele jaren van ontkenning dat er enig probleem zou zijn. Zonder twijfel is deze maatregel ook bedoeld in het licht van de verkiezingen van 2012.

Wij denken toch dat op korte termijn deze maatregel misschien wel een gevolg kan hebben zodat de overlast en criminaliteit gerelateerd aan de aanwezigheid van deze grote groep kunnen worden verminderd.

Welke steun hebt u precies aan de stad Oostende toegezegd? Is die steun nu reeds in de praktijk volledig zichtbaar?

Overweegt u om de spoorwegpolitie een vaste post in Oostende te geven, zoals het vroeger was? Zo ja, binnen welk tijdsbestek ziet u dit? Zo niet, waarom niet? Op welke manier werken de verschillende politiediensten in dit dossier samen?

Zijn er nieuwe afspraken gemaakt tussen de stad Oostende en de dienst Vreemdelingenzaken? Op welke wijze werkt de stad samen met de dienst Vreemdelingenzaken? Hoe verschilt de manier van samenwerking tussen de stad Oostende en de dienst Vreemdelingenzaken ten opzichte van zes maanden geleden?

01.04 **Minister Annemie Turtelboom**: Mijnheer de voorzitter, het is inderdaad zo dat de kustregio kampt met een probleem van illegalen en mensensmokkelaars. Frankrijk en Nederland kennen hetzelfde probleem, het typische probleem dat anders is dan andere dossiers van migratie. Het gaat over transitmigratie van mensen die niet in ons land willen blijven maar die het beloofde land, het land zonder identiteitscontroles willen bereiken, namelijk Engeland.

De politie doet alles wat mogelijk is, maar kan natuurlijk niet alles rechtekken wat op een ander vlak fout loopt. Het migratiebeleid is de oorsprong. De politie kan hierin bij wijze van spreken alleen brandweerman spelen, maar kan niet rechtekken wat op een ander vlak fout loopt.

Dat betekent dat mensen die worden opgepakt moeten worden vastgehouden en uitgewezen.

Er moeten natuurlijk ook samenwerkingsakkoorden zijn met Frankrijk.

Op het moment dat ik nog minister van Migratie was heb ik een dergelijk akkoord met Frankrijk afgesloten. De uitvoering daarvan laat op zich wachten om gemeenschappelijke acties te doen.

Als men bij wijze van spreken heel veel acties in Oostende doet, duikt het probleem meer op in Frankrijk. Als Frankrijk meer acties doet, duikt het probleem op in Oostende of Zeebrugge.

Men kan dat alleen aanpakken als men dat gemeenschappelijk aanpakt, over de twee landen heen. Dat is een van de redenen waarom ik dat samenwerkingsakkoord toen heb afgesloten.

Lokale politie, specifiek voor Oostende, voert gerichte ontradingsacties en wordt daarin door de federale politie gesteund.

Wat doet de federale politie? Een prioritaire oriëntering van het interventiekorps. Naast de grote acties kan men ook voor kleinere acties een beroep doen op agenten van het CIK en op een aanhoudingswagen.

De scheepvaartpolitie werkt altijd mee aan de acties. De spoorwegpolitie levert 's morgens en 's avonds tijdens de spitsuren een interventieploeg die in en rond het station van Oostende zal patrouilleren, specifiek gericht op illegalen. De nachtploeg van Gent zal steun leveren bij de geplande acties.

De politie voert gerichte acties op de risicoplaatsen, parkings, treinen en in stations, autosnelwegen, parken en pleinen in de grote steden.

Wat is er veranderd ten opzichte van zes maanden geleden? Over een aspect moet u de heer Wathélet ondervragen. Een of twee medewerkers van de DVZ werken op permanente basis samen met de stad Oostende. Zij zijn aanwezig op het politiecommissariaat tijdens acties. De administratie en beslissingen met betrekking tot de aangetroffen illegalen verloopt op die manier vlotter en meer efficiënt.

De databases die worden geraadpleegd zijn ruimer dan voorheen, met als gevolg meer terugwijzingen.

Bij elke actie wordt federale steun toegekend, door de spoorwegpolitie, de scheepvaartpolitie en het interventiekorps. Het totale effectief dat daarbij wordt geleverd is tien man, afhankelijk van de omstandigheden.

De verschillende betrokken politiediensten organiseren gerichte controles en grootschalige acties, en voeren gerechtelijke onderzoeken uit. Ook omliggende gemeenten kunnen net als Oostende een beroep doen op federale steun, die wordt gecoördineerd door de DirCo, de directeur-coördinator van de federale politie van Brugge.

Wat zijn de resultaten? Op nationaal vlak in de eerste helft van 2010 waren er 12 865 opgepakte illegalen. In de eerste helft van 2011 zijn het er 13 626. In het arrondissement Brugge in de eerste helft van 2011 waren er 1 275 opgepakte illegalen. DVZ beslist wat er verder mee gebeurt, maar nogmaals, de opvolging daarvan is voor de staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid.

Het aantal mensensmokkelaars dat wordt gevat, zit in de lift in het arrondissement Brugge. In heel 2010 waren er 23 opgepakte mensensmokkelaars. Het eerste semester van 2011 zijn het er 26. In het geval van de opgepakte mensensmokkelaars beslist Justitie over het verdere gevolg. De onderzoekende magistraat oordeelt over elk dossier van de mensensmokkelaar en de rechter beslist welke strafmaat wordt opgelegd.

De vaste post van de spoorwegpolitie in het station van Oostende is momenteel niet aan de orde. Zoals ik daarstraks zei, patrouilleert 's morgens en 's avonds tijdens de spitsuren een interventieploeg in en rond het station van Oostende, specifiek gericht op de problematiek van de illegalen.

Het risico voor de omliggende gemeenten wordt momenteel laag ingeschat, aangezien het doel van de transitmigranten vooral is in het Verenigd Koninkrijk te geraken.

01.05 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mevrouw de minister, wij hebben inderdaad vanmorgen de staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid over het dossier ondervraagd.

Het zal u interesseren om te weten dat op 12 oktober 2011 het uitwisselingsprogramma met Frankrijk van de identiteitsgegevens van start zou kunnen gaan. Het is voor u eveneens interessant om te weten dat ook de staatssecretaris van Migratie toegaf dat Frankrijk er niet in slaagt om zelf zijn eigen problemen op het vlak van de illegale immigratie op te lossen. Het zit ook met de handen in het haar voor de nadere uitwerking van dit plan.

Ik vraag mij af of, gelet op het feit dat het vooral gaat over illegalen of asielzoekers die vanuit Frankrijk komen, het niet nodig zou zijn de grenscontrole tussen West-Vlaanderen en Frankrijk opnieuw in te voeren en ook om ginds mogelijkheden uit te werken om deels in te dammen wat nu allemaal naar Oostende en omstreken komt?

Ik neem er nota van dat het aantal opgepakte mensensmokkelaars in het arrondissement Brugge van 23 personen in 2010 naar 26 personen in 2011 is gestegen. Zulks betekent dat er, mits gerichte acties, resultaten kunnen worden geboekt. Wij moeten dus versterkt op een en ander inzetten.

Ik heb enkel geen antwoord gekregen op de vraag over het aantal illegalen dat de voorbije jaren in Jabbeke en Oudenburg is opgepakt en onderschept. Ik zal u die vraag dan ook schriftelijk stellen.

Ook de vraag over de kostprijs van de verschillende materiële middelen die momenteel op en rond de snelwegparkings worden ingezet om tot resultaten te komen zal ik u schriftelijk bezorgen.

01.06 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, (...).

Ik merk trouwens dat heel wat mensen – 13 000 is toch niet niks – worden opgepakt.

Er zullen wellicht ook heel wat dubbeltellingen in dit aantal zitten. Wat gebeurt er immers als mensen niet vertrekken en de week nadien worden vrijgelaten? Zulks is trouwens een opmerking van de politie van Oostende zelf.

Kunt u de dubbeltellingen niet uitzuiveren?

01.07 Minister Annemie Turtelboom: Dan moet men de databank van DVZ bekijken. Daarover moet u collega Wathelet ondervragen, want ik heb geen beschikking over die databanken. De problematiek aan sich is een migratieproblematiek. Het enige dat de politie doet is proberen te helpen waar nodig om mensen op te pakken en controles te doen.

01.08 Nahima Lanjri (CD&V): Ik vind het belangrijk dat er verder wordt samengewerkt. Ik zou inderdaad willen onderstrepen dat het probleem pas echt kan worden opgelost indien er effectief met de omliggende landen, onder meer met Frankrijk, akkoorden worden gesloten opdat zij hun asielzoekers die afgewezen zijn, hun illegalen, ook terugnemen.

Bij degenen die wij oppakken zijn er veel mensen die uit het buitenland komen, illegalen uit Frankrijk en Nederland of waar dan ook. Als wij moeten opdraaien voor de repatriëring, dan kan dit natuurlijk niet. De repatriëring naar de landen van herkomst moet gebeuren door de landen van waar de illegalen afkomstig zijn.

Ik vind dat het echt belangrijk is dat er echt wordt samengewerkt met die landen vanwaar de illegalen komen. Wanneer men de controles doet en de identiteitsgegevens heeft en samenwerkt met DVZ om te traceren van waar ze komen, zou men dat effectief moeten doen.

Ik hoop dat dit in de volgende regering een sterk actiepoint wordt, want alleen door gecoördineerd samen te werken, niet alleen tussen de DVZ en de politie, maar ook samen met de landen van herkomst, in dit geval al onze buurlanden, kunnen wij dat probleem aanpakken en kunnen wij vermijden dat wij een trekpleister zijn – wij zijn dat reeds voor een stuk – of blijven voor iedereen die de overzet wil maken.

01.09 **Manu Beuselinck** (N-VA): (...) (*zonder micro*)

N-VA eist duidelijk één minister voor Asiel en Migratie die verantwoordelijk is voor heel het proces, van het binnenkomen, over het verblijf en de nationaliteit, tot ook de verwijdering. Het zou een goede zaak zijn dat dit onder de bevoegdheid van één minister zou vallen.

Meer concreet, er worden inderdaad een aantal inspanningen geleverd met die extra ploeg die er komt tijdens de piekuren 's ochtends en 's avonds en tijdens de zomervakantie of het toeristisch seizoen. Toch denk ik niet dat illegalen zich iets aantrekken van piekuren of toeristische piekmomenten. Dat is dus voor mij toch wat te weinig. Ik zou het dan ook niet echt een noodactieplan noemen, zoals een aantal mensen in Oostende beweert.

Het spijt mij ook ten zeerste dat ook de suggestie om een vaste post te maken voor de spoorwegpolitie in Oostende niet meegenomen wordt. Oostende is geen station zoals Torhout of Ieper.

Het is een terminus. Oostende is een kuststad, een centrumstad en vooral ook een stad met een haven die aantrekking heeft op een aantal mensen die naar het Verenigd Koninkrijk willen gaan. Ik denk dat Oostende in dat opzicht een locatie is die een vaste stek voor de spoorwegpolitie nodig heeft. Bovendien zou deze spoorwegpolitie heel wat overlast kunnen wegnemen van de lokale politie zodat deze laatste zich meer kan concentreren op het echte politiewerk rond de haven en het station.

Ik dank u voor uw antwoord ook al vind ik dat heel spijtig.

01.10 Minister **Annemie Turtelboom**: Ja, ik wil nog even inpikken op wat mevrouw Lanjri heeft gezegd. Niet alleen met de uitwijzing moet rekening worden gehouden. Er is ook de controle. Nu gebeurt de controle gedurende een periode in Oostende. Gedurende een andere periode gebeurde de controle gemeenschappelijk. Gedurende een periode gebeurt de controle zeer intens in België en dan is er een periode dat de controle intens in Frankrijk gebeurt. De kuststeden moeten samenwerken voor zowel de controles als de uitwijzingen want dit is een zeer atypische vorm van migratie. Die mensen zijn er niet om in België of in Frankrijk te blijven, maar om zo snel mogelijk door te steken naar Groot-Brittannië.

Dit wou ik gewoon even meegeven als aanvulling.

01.11 **Nahima Lanjri** (CD&V): Ik heb gereageerd omdat ik dit juist vind. Als men zich wil profileren als de strengste of als degene die het meeste controles doet, dan gaan die mensen naar die landen waar de controles tijdelijk stilvallen. Ik geef u gelijk dat dit gecoördineerd moet gebeuren. Er is overal een strenge aanpak nodig en niet alleen bij ons, even goed in Frankrijk, zoniet zoeken die mensen de zwakste schakel om de oversteek te wagen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Voor de goede orde meld ik dat de vragen van mevrouw Galant, namelijk nr. 5917, 5918, 5919, 5920, 5921, 6273 en 5922 worden uitgesteld. De vragen nrs. 5932 en 5965 van mevrouw Van Cauter worden omgezet in een schriftelijke vraag. Vraag nr. 5991 van mevrouw Pas en vraag nr. 6009 van mevrouw Galant worden uitgesteld. Ook vraag nr. 6208 van de heer Devin wordt uitgesteld. De vragen nrs. 6277 en 6330 van mevrouw Galant en vraag nr. 6341 van mevrouw Déom worden uitgesteld.. Ook de vragen nrs. 6391 en 6395 van de heer Degroote worden uitgesteld.

Het gaat hier dus goed vooruit, mevrouw de minister.

02 **Vraag van mevrouw Leen Dierick aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de camerabewaking in rijkere buurten" (nr. 5925)**

02 **Question de Mme Leen Dierick à la ministre de l'Intérieur sur "la surveillance par caméra dans les**

quartiers aisés" (n° 5925)

02.01 Leen Dierick (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, omdat wij voor het eerst na de vakantie samenkomen, zijn sommige vragen misschien al een beetje achterhaald.

Mijn eerste vraag handelt over de heisa die eind augustus in Oud-Turnhout is ontstaan naar aanleiding van de vraag van een aantal inwoners uit een veeleer rijke buurt om daar extra camera's te plaatsen. De inwoners daar zijn bereid om zelf in te staan voor die camera's en om daarvoor 30 000 euro te betalen. Er bestaan daarover heel wat verschillende meningen.

Ik zou graag vernemen wat uw visie is met betrekking tot de financiering door burgers, van dergelijke veiligheidsmaatregelen. Moeten er niet veeleer andere combinaties mogelijk worden gemaakt in het raam van de wet op de private veiligheid, in combinatie met de camerawet, zodat het initiatief privaat kan blijven, maar toch onder strikt toezicht van de politiediensten staat? Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de BIN's, die ruim gepromoot worden. Daar ligt het initiatief ook bij private personen, maar het gebeurt in goede samenwerking en met controle van de politie. Als dat niet het geval zou zijn, zou een wijziging van die wetten dan niet aangewezen zijn?

02.02 Minister Annemie Turtelboom: Mijnheer de voorzitter, beste collega, noch de camerawet, noch de wet op de private veiligheid bevat enige bepaling die verbiedt dat camerasystemen op de openbare weg, en beheerd door de gemeente, privaat gefinancierd worden. Wettelijk is er dus geen enkele belemmering. De voorwaarde is wel dat de beelden uitsluitend door de politie bekeken worden. Het door de bewoners gefinancierde camerasysteem in Oud-Turnhout is dus, naar de letter van de wet, volkomen legaal.

Een andere vraag is of dergelijke initiatieven wenselijk zijn. Zo zouden zich situaties kunnen voordoen waarbij op die plaats waar bewoners het kunnen betalen via de camerasystemen een beter politietoezicht bestaat dan in andere buurten waar om objectieve veiligheidsredenen dat toezicht misschien meer noodzakelijk is.

Daarnaast zou dat ook invloed kunnen hebben op de politiecapaciteit. Het is namelijk de politie die capaciteit vrijmaakt voor het bekijken van beelden. Men mag nooit in de fout vervallen die sommige Europese landen hebben gemaakt om heel veel camera's te plaatsen, maar niet te zorgen voor de *back office* die de camerabeelden bekijkt en op die manier de opvolging doet van de informatie die binnenkomt.

Het is dus de politie die capaciteit vrijmaakt voor het bekijken van beelden. Die capaciteit zal niet kunnen worden ingezet voor andere taken die in de betrokken zone mogelijk meer prioritair zijn. Wij hebben een politie op twee niveaus, lokaal en federaal. Het is natuurlijk de bevoegdheid van de lokale overheden om te kijken of de politiecapaciteit lokaal wordt ingezet op de plaats waar ze effectief ingezet moet worden.

Zijn er andere mogelijkheden? De wet op de private veiligheid biedt aan de gemeentebesturen de mogelijkheid om in een politiereglement vast te leggen dat private bewaking georganiseerd kan worden in niet-bewoonde gedeelten van de openbare weg die tijdelijk of periodiek voor het publiek zijn afgesloten. Die werkwijze is bijvoorbeeld handig in industriezones die 's nachts of tijdens het weekend voor het vrije verkeer worden afgesloten. Gedurende die tijd kan het toezicht, met inbegrip van toegangscontrole en van camerabewaking op de wegen binnen de betrokken industriezone, door bewakingsagenten worden uitgeoefend. Dat private toezicht kan de politiediensten ontlasten.

Bewoonde gebieden komen echter niet in aanmerking voor die maatregel. De wetgever heeft geoordeeld dat de private controle op de handel en wandel van bewoners en hun bezoekers al te ingrijpend zou zijn op de persoonlijke levenssfeer van burgers.

In alle andere gevallen geldt het principe dat toezicht op privaat terrein gebeurt door private bewaking en elk toezicht op de openbare weg door de overheid, zijnde de politiediensten of, in geval van niet-politioneel onderzoek, de diensten van de gemeenschapswachten.

Ik wens niet af te wijken van dit principe. Individuele bewoners in woonwijken kunnen zelfs collectief afspraken met private bewakingsondernemingen maken om toezicht te houden op hun woningen maar niet op de openbare weg.

02.03 Leen Dierick (CD&V): Mevrouw de minister, dank u voor uw uitgebreid en verhelderend antwoord. U hebt het heel duidelijk geschetst, het is helemaal wettelijk. Ik blijf het echter een gevaarlijk precedent vinden. Het moet absoluut zo zijn dat iedereen gelijk is en dat iedereen op een gelijke veiligheid kan rekenen. Wettelijk kan het dus maar ik blijf er toch voor pleiten – wat ook uw bezorgdheid is – dat voorzichtigheid geboden is en dat er goede afspraken moeten worden gemaakt met de lokale politie. We moeten immers vermijden dat er een veiligheid met twee snelheden komt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van de heer Jan Van Esbroeck aan de minister van Binnenlandse Zaken over "een communicatiesysteem voor de hulpdiensten" (nr. 5948)

03 Question de M. Jan Van Esbroeck à la ministre de l'Intérieur sur "la mise en place d'un système de communication pour les services de secours" (n° 5948)

03.01 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is al even geleden dat wij nog samen hebben gezeten.

Mijn vraag betreft een artikel dat rond half augustus 2011 is verschenen en dat mij heeft verbaasd.

De woordvoerder van de nv ASTRID, Frederik Langhendries, verklaarde in de media dat ASTRID de voorbije drie jaar geen subsidies heeft gekregen om de broodnodige investeringen te doen. Ik citeer: "...dat de voorbije jaren verzaakt is aan absoluut noodzakelijke aanwervingen om tegemoet te kunnen komen aan de kwaliteitseisen die nodig zijn om de betrouwbaarheid van de dienstverlening te bewaren."

Ik heb u in het verleden al een aantal keer ondervraagd over gebreken die wij aan dit peperduur communicatiesysteem kunnen vaststellen, onder andere naar aanleiding van de voorbije heidebrand. U hebt toen beloofd dat er enorm veel overleg zou komen en dat de oplossingen ook niet lang zouden uitblijven.

Vandaag stel ik echter vast dat de nv ASTRID zelf al drie jaar lang aan de alarmbel trekt en al lang openlijk toegeeft ervan op de hoogte te zijn dat vijfenzeventig gebieden slecht of niet bereikbaar zijn. Het gaat zowel over problemen inzake de dekking van vaste radiotoestellen in wagens als van de draagbare toestellen die de hulpdiensten bij zich hebben. Het probleem rijst in verschillende gebieden. Niet alleen in bosrijk gebied maar ook in welbepaalde gebouwen duiken de problemen op.

De nv ASTRID is al een hele tijd op de hoogte van deze problemen. Vorige keer klonk u verrast, omdat een en ander niet goed verliep. U zou het echter oplossen. Ondertussen vloeit al vele jaren een hele hoop geld naar de nv ASTRID, die echter beweert dat het geld niet toekomt of dat de middelen onvoldoende zijn.

Wie gaat hier in de fout? Wat is hier gaande? Wordt er een spelletje zwartepiet doorschuiven gespeeld? Wat is er eigenlijk mis?

Ik wil aan het voorgaande nog de volgende vraag breien. Zijn er, na alle overlegmomenten die al plaatsvonden, al concrete zaken bekend? Zijn er al resultaten uit voortgevloeid?

Ik hoor graag uw antwoord.

03.02 Minister Annemie Turtelboom: Mijnheer de voorzitter, het is onjuist dat de nv ASTRID de voorbije drie jaar geen subsidies zou hebben gekregen om investeringen te doen. De jaarlijkse subsidies voor de werking van de nv ASTRID en voor de realisatie van het Europese noodoproepnummer 112 werden opgenomen in de begroting en ook uitgekeerd. Het niet-toegekende bedrag betreft een bijkomende vraag van de nv om subsidies voor de dekking van hun werkingskosten. De regering besliste immers de toekenning ervan te laten voorafgaan door een audit. Het doel was om een advies uit te brengen over de keuzes die op strategisch en financieel vlak moeten worden gemaakt om een optimaal beheer van het netwerk van het radioverkeer van de hulp- en veiligheidsdiensten te verzekeren.

De uitwerking van de aanbeveling van die audit werd in 2010 onderbroken door de politieke situatie en de val van de regering. Dit betekent niet dat men intussen heeft stilgezeten, integendeel. Op basis van die aanbevelingen is de nv ASTRID onder mijn impuls gestart met de uitwerking van een nieuw bedrijfsplan dat

uiteraard rekening moet houden met de technologische evolutie waarmee tegemoet moet worden gekomen aan de behoeften van de hulp- en veiligheidsdiensten. Die technologische evolutie in onder meer het domein van het netwerk biedt trouwens perspectieven om tegen betere economische voorwaarden meer en hogere kwaliteit te leveren.

Daarnaast heeft de nv ASTRID binnen haar eigen beschikbare middelen een aantal investeringen uitgevoerd om de vastgestelde prioritaire noden weg te werken. Voor sommige van die investeringen met eigen middelen heeft zij in afwachting van de verdere uitwerking van de audit en de goedkeuring van het nieuwe bedrijfsplan door de volgende regering trouwens als tegenwaarde een vordering op de Belgische Staat in haar boekhouding ingeschreven.

Andere initiatieven voor de optimalisering van de ASTRID-radiocommunicatiesystemen waaronder maatregelen die voortvloeien uit de analyse van het verloop van de radiocommunicatie tijdens de heidebrand, staan op stapel. Zo heeft de nv ASTRID een aanpassing van de *service level agreement* met haar onderhoudsleverancier afgesproken, waardoor bij een technisch defect van de mobiele zendmast sneller en veel efficiënter wordt opgetreden dan in het geval van de Kalmthoudse Heide waarbij er een probleem was met een mobiele zendmast. Ook de aanschaf van snelle mobiele zendmasten die ten allen tijde in het ganse grondgebied inzetbaar zijn werden opgenomen in het nieuwe bedrijfsplan.

Bij de opstart van het radiocommunicatienetwerk in 1998 voorzag het toenmalige bedrijf in de installatie van 350 zendmasten om te voldoen aan de vraag van de hulp- en veiligheidsdiensten naar radiodekking. Dit aantal werd in de daaropvolgende drie jaar op initiatief van leverancier Nokia zelf verhoogd tot 450 zendmasten omdat het oorspronkelijke aantal zendmasten niet bleek te voldoen aan de contractueel voorziene radiodekking.

De voorbije drie jaar werden op basis van het bedrijfsplan van 2005 nogmaals vijfenzeventig nieuwe extra zendmasten geplaatst, waardoor het totale netwerk nu bestaat uit meer dan vijfhonderd zendmasten.

Desondanks melden gebruikers nog op ongeveer vijfenzeventig plaatsen ontoereikende radiodekking. De oorzaak is vaak te zoeken in gewijzigde omgevingsfactoren, zoals nieuwe hoogbouw in de omgeving van die plaatsen of is vaak te wijten, wanneer het gaat over radiodekking binnenin de gebouwen, aan de gebruikte bouwmaterialen in de nieuwe constructies.

De investeringen voor deze evolutie werden bijgevolg opgenomen in het door de nv nieuw opgestelde bedrijfsplan voor de periode 2011-2016, dat op 23 september laatstleden door de raad van bestuur principieel werd goedgekeurd. Dit bedrijfsplan zal aan de nieuwe regering voor goedkeuring worden voorgelegd.

03.03 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mevrouw de minister, de vraag blijft natuurlijk waar de woordvoerder van de nv ASTRID het vandaan haalt om zo iets in de media te brengen?

Ik heb begrepen dat het in orde komt. Ik hoop steeds dat het sneller kan, maar dat is misschien te veel gevraagd.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 5943 van mevrouw Delacroix-Rolin wordt uitgesteld.

04 Vraag van mevrouw Leen Dierick aan de minister van Binnenlandse Zaken over "sociale media bij politiediensten" (nr. 5950)

04 Question de Mme Leen Dierick à la ministre de l'Intérieur sur "les réseaux sociaux au sein des services de police" (n° 5950)

04.01 Leen Dierick (CD&V): Mevrouw de minister, deze vraag werd eind augustus ingediend, maar gisteren werd al heel wat bekendgemaakt over het gebruik van sociale media door de politie.

Ik had graag vernomen hoeveel zones al een facebookpagina of een twitteraccount hebben. Bestaat er een reglementering inzake sociale media voor de politiediensten? U hebt dat gisteren al meegedeeld, maar ik

krijg graag nog het cijfer.

04.02 Minister **Annemie Turtelboom**: Mevrouw Dierick, op het ogenblik hebben wij het aantal zones dat gebruikmaakt van sociale media, nog niet geïnventariseerd. Ik ken heel wat zones die op twitter en facebook zitten. Bij de brand op de Kalmthoutse heide werd via facebook heel wat informatie verstrekt aan de bevolking, maar dat betrof dan de brandweer.

Wij hebben geen inventarisatie voor de politie. Het is het begin van een evolutie. De bedoeling van het draaiboek was om kenbaar te maken wat kan en vooral wat niet kan op facebook en twitter. Dat is heel belangrijk.

Precies daarom heeft die denktank een raamwerk uitgewerkt. De handleiding is net klaar en bevat heel wat tips, uitleg en voorbeelden. Ze kan worden geraadpleegd voor wie online wil gaan.

Wij staan voor een evolutie. Sommige zones zijn er al mee bezig, andere nog niet. Ik kan echter geen exact aantal geven.

04.03 **Leen Dierick** (CD&V): Mevrouw de minister, ik wil u feliciteren met het kader dat werd gevormd voor de sociale media. Ik denk dat dat een heel goede zaak is. Ik hoop dat heel wat politiezones daarin instappen, want dat is een absolute meerwaarde voor de burgers.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 5991 van mevrouw Pas is uitgesteld.

05 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Leen Dierick** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de beslissing van de stad Gent om bewakingscamera's te plaatsen die het gedrag van 'buitenwippers' moeten controleren" (nr. 6025)
- de heer **Jan Van Esbroeck** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het plaatsen van camera's in Gent" (nr. 6256)

05 **Questions jointes de**

- Mme **Leen Dierick** à la ministre de l'Intérieur sur "la décision de la ville de Gand de placer des caméras de surveillance pour contrôler le comportement des videurs" (n° 6025)
- M. **Jan Van Esbroeck** à la ministre de l'Intérieur sur "le placement de caméras à Gand" (n° 6256)

05.01 **Leen Dierick** (CD&V): Mevrouw de minister, de stad Gent wil alle cafés en dancings die een portier inzetten voortaan verplichten om ook bewakingscamera's te plaatsen. Het is de bedoeling dat het gedrag van de portier wordt vastgelegd en bekeken. Die beelden zouden worden gebruikt om mogelijke discriminatie tegen te gaan door portiers die sommige jongeren de toegang tot de dancing of het café zouden ontzeggen en dit op basis van hun huidskleur of afkomst.

Ik had graag geweten of deze beslissing van de stad Gent in overeenstemming is met de camerawet. Is in deze geen sprake van een disproportionele schending van de privacy voor de andere bezoekers van de cafés en dancings? Is dit ook niet strijdig met de wettelijke bepalingen op het verbod van camera's in de controle op de arbeid van de werknemers?

05.02 **Jan Van Esbroeck** (N-VA): Mevrouw de minister, ik heb ongeveer - om niet te zeggen exact - dezelfde vraag als mijn collega.

Deze vraag is er gekomen naar aanleiding van de camera's in Gent en ik wil nog iets selectiever de vraag stellen of dit wel kan voor een bepaalde beroepscategorie? Ik weet dat het wel al gebeurt voor de diamantairs, wat toen een zeer logische evolutie was. Kunnen we echter verder in een systeem meestappen waarin nu de buitenwippers en morgen weet ik veel welke andere beroepscategorie in aanmerking komen? Eigenlijk is er immers op elke werkplek wel een plaats waar er aan discriminatie zou kunnen worden gedaan. Mijn vragen zijn dus in dezelfde stijl als die van mevrouw Dierick. Wat vindt u daar eigenlijk van?

05.03 Minister **Annemie Turtelboom**: Mijnheer de voorzitter, ik wil inpijken op de laatste opmerking van collega Van Esbroeck. De camerabewaking bij de diamantairs heeft als doel bij diefstal de goederen terug te

vinden en criminelen zo snel mogelijk te ontmaskeren, ook wanneer er een homejacking of een tigerkidnapping plaatsvindt. De bedoeling is totaal anders dan die van de stad Gent.

Ik wil u de beslissing van de stad Gent toelichten, en de theoretische argumentatie van de stad sec weergeven om de installatie van deze camera's te rechtvaardigen.

De stad Gent argumenteert dat bij het koninklijk besluit van 2010 enkele maatregelen werden genomen om de privébewaking in instellingen van het uitgangsleven – bijvoorbeeld cafés en dancings – beter te kunnen controleren.

Binnen dit pakket kan een lokale overheid in sommige gevallen strengere maatregelen opleggen dan waarin voorzien is in het koninklijk besluit. Het Gentse stadsbestuur wil daar nu gebruik van maken. Dit is onder meer het geval voor het verplichte camerasysteem, dat het koninklijk besluit alleen verplicht aan de ingang van grotere etablissementen. In Gent wenst men deze verplichting nu, overigens conform het koninklijk besluit, uit te breiden tot alle cafés en dansgelegenheden waar portiers worden ingezet.

De verantwoording voor deze maatregel vindt zijn oorsprong in het feit dat er zich aan de deur van dansgelegenheden dikwijls incidenten voordoen zonder dat de erbij geroepen politie kan uitmaken wat er zich werkelijk heeft afgespeeld. Na incidenten lopen de versies van bezoekers en bewakingsagenten zeer dikwijls uiteen. De camerabeelden moeten zowel de bewakingsagenten als de bezoekers een grotere rechtszekerheid bieden bij zo'n betwisting. Ook kan de naleving van de wetgeving inzake privéveiligheid op die manier door de politie worden gecontroleerd.

Dit is waarop de stad Gent zich beroept.

Behoudens deze verplichting blijft uiteraard de camerawet onverkort van toepassing. Dit geldt des te meer voor de bepalingen uit deze wet die erop gericht zijn de nodige garanties te bieden om de persoonlijke levenssfeer van burgers te garanderen. Zo moeten deze camerasystemen evengoed als alle andere camerasystemen aangekondigd zijn, zowel aan de privacycommissie als aan de ingang van de zaak. Zij moeten worden geplaatst met inachtneming van de regels van proportionaliteit en subsidiariteit, die eigen zijn aan de privacywetgeving.

Het gebruik van camera's en camerabeelden op de werkplaats wordt in de collectieve arbeidsovereenkomst geregeld. Deze regelt de gevallen waarbij de werkgever op eigen initiatief een camera mag gebruiken om zijn werknemers te controleren. Hier gaat het om de camerasystemen waarin wettelijk moet worden voorzien om de overheid en de politiediensten in staat te stellen handelingen van portiers en/of bezoekers te kunnen controleren. Indien de werkgever van een dancing van dezelfde systemen gebruik wenst te maken om zijn personeel te controleren, dan dient hij uiteraard de bepalingen van deze cao na te leven.

De cameraverplichting zoals beslist door de stad Gent is niet alleen bedoeld om discriminatie te detecteren. De bedoeling is ook om bij alle mogelijke incidenten te kunnen uitmaken wat er precies is gebeurd en op die manier rechtszekerheid te bieden aan alle betrokken partners. Het is uiteraard aan de stad om te beslissen of dit in verhouding is met wat men wil bestrijden.

Is een camera aan de ingang ter controle van portiers proportioneel met de discriminatieklachten? Dat is een beslissing voor de stad Gent waarover ik mij niet uitspreek. Het is conform de wetgeving. Het is aan de lokale politici om de proportionaliteitsbeginselen toe te passen.

05.04 Leen Dierick (CD&V): Het is een heel gecompliceerd antwoord waarin naar verschillende wetgevingen wordt verwezen. Is het mogelijk om de referentie van het door u aangehaalde koninklijk besluit te krijgen?

Toch heb ik nog een aantal vragen. Wat gebeurt er met die beelden? Wie heeft er toezicht op? Ze worden een maand bijgehouden, maar is er controle op de vernietiging ervan?

Het probleem roept nog veel vragen op waarop we geen antwoord hebben gekregen.

05.05 Jan Van Esbroeck (N-VA): Er blijven inderdaad nog veel vragen. Het is toch al iets dat het volgens het koninklijk besluit, waarvan ik niet op de hoogte was, wettelijk in orde is.

Ik zie meteen al een aantal andere problemen rijzen. De doos van Pandora wordt geopend. Ik heb schrik dat het alle winkeliers en bedrijven op ideeën kan brengen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Leen Dierick** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 101-centrales" (nr. 6224)
- de heer **Peter Vanvelthoven** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 101-centrales" (nr. 6261)
- de heer **Georges Gilkinet** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de staking van de dienst 101 te Namen" (nr. 6372)

06 **Questions jointes de**

- **Mme Leen Dierick** à la ministre de l'Intérieur sur "les centraux 101" (n° 6224)
- **M. Peter Vanvelthoven** à la ministre de l'Intérieur sur "les centraux 101" (n° 6261)
- **M. Georges Gilkinet** à la ministre de l'Intérieur sur "la grève du service 101 de Namur" (n° 6372)

06.01 **Leen Dierick** (CD&V): Mevrouw de minister, de werknemers bij de 101-centrales die de noodoproepen naar de politie aannemen, hebben op vrijdag 23 september tegen de te hoge werkdruk gestaakt. Het zwaartepunt van de acties lag vooral in Antwerpen, waar een 24-uursstaking plaatsvond.

Het politiepersoneel in de centrales heeft de oproepen voorlopig beantwoord, boven op hun andere taken.

Mevrouw de minister, de malaise sleept al een tijdje aan. Hebt u reeds overleg met de mensen van de 101-centrales uit Antwerpen gehad? Zo ja, wat was het resultaat van het overleg? Werden reeds eisen van die werknemers ingewilligd?

Ook bij het personeel van de 100-centrales bestaat heel veel ongenoegen. Werd ook reeds met hen overleg gepleegd? Wat waren daar de bevindingen?

Wat is de precieze tijdslijn voor de migratie van de 100- en 101-centra naar de 112 in Antwerpen?

06.02 Minister **Annemie Turtelboom**: De moeilijke situatie in de CIC's is mij ten zeerste bekend. Het werk van de calltakers is een stresserende job met veel verantwoordelijkheid. Hierdoor is het niet altijd even eenvoudig om voldoende geschikte kandidaten te vinden.

De selectieprocedure en –opleiding zijn zwaar en duren lang, waardoor niet altijd even kort op de bal kan worden gespeeld.

Met betrekking tot de begroting kan ik vermelden dat de huidige kredieten van het voorgaande jaar door de regering in lopende zaken werden opgenomen. Hierbij was er wel ruimte om een nieuwe aanwervingsactie te starten voor een aantal operatoren, die in 2011 werden ingezet en in 2012 nog moeten worden ingezet.

In 2011 zijn er 15 bijkomende calltakers aangeworven. Voor 2012 zijn dat er 16.

Voor 2012 heb ik met mijn administratie ook een budget gevraagd voor de verhoging van het personeelskader, namelijk de aanwerving van 84 bijkomende calltakers Antwerpen.

De verhoging werd gevraagd om te kunnen inspelen op de verschillende werkregimes en verlofstelsels die de werknemers met recht en rede opvragen. Of dat budget er komt, hangt uiteraard af van wat de komende weken in de begrotingsonderhandeling zal worden beslist.

Bovendien bekijken mijn diensten momenteel of er andere maatregelen kunnen worden genomen. Zij hebben bijvoorbeeld gedacht aan een informatiecampaagne over het correct gebruik van de noodnummers. Door het terugdringen van niet-dringende of onterechte oproepen kan de werkdruk van de operatoren dalen.

In de toekomst zullen de selectieprocedures ook iets anders verlopen. SELOR werkt momenteel een nieuwe procedure uit, die meer operationeel zal zijn gericht, zodat meer personeel kan worden gerekruteerd.

Ook de opleiding zal verder worden geoptimaliseerd en indien nodig, worden herzien, om ervoor te zorgen dat nieuw aangeworven calltakers zo snel en efficiënt als mogelijk operationeel inzetbaar kunnen zijn.

Wat het CIC van Antwerpen betreft, op 26 september was er een overlegvergadering met de representatieve vakorganisaties, waarop een belangrijke eis, namelijk de werkdruk van de operatoren, uitgebreid aan bod is gekomen. Tijdens dat overlegmoment werd onder meer aangetoond dat de huidige begroting niet toelaat om op dit ogenblik alle gevraagde operatoren aan te werven.

Het aantal tewerkgestelde operatoren in het CIC Antwerpen komt overeen met het aantal waarin in het operationele kader dient te worden voorzien. In het licht van de actuele personeelsproblematiek wordt voor het CIC een algemene verhoging van het operationele kader beoogd. Het kan dan nadien worden aangevuld door toekomstige aanwervingen, ook voor het CIC 101 Antwerpen.

In 2011 verlieten zeven operatoren wegens pensioen of andere redenen definitief de politionele meldkamers, terwijl 27 nieuwe operatoren werden aangeworven en ingezet. In 2012 komen er nog eens vijf nieuw aangeworven operatoren bij.

Het personeel van de 100- en 101-centrales heeft ook nog andere aandachtspunten dan het personeel van de 101-centrales. Zij kunnen onder meer vragen om over te stappen van de steden naar een federaal statuut. Daarvoor vinden op dit moment ontmoetingsmomenten plaats, waarop de details van de overgang zorgvuldig worden uitgelegd. De operatoren kregen de kans om daarover vragen te stellen. Er werd een nieuw mailadres geopend waarop men met alle vragen terecht kan. Er is ook een lijst met *frequently asked questions* opgesteld.

06.03 Leen Dierick (CD&V): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord.

Het is goed nieuws dat er in een aantal extra aanwervingen werd voorzien, maar helaas duurt het altijd gigantisch lang voor er effectief personeel in dienst treedt. Ik heb ook begrip voor uw situatie, in lopende zaken, en de onzekerheid over de toekomstige budgetten. Wij wachten af, maar de nood is wel heel groot.

Ik wil dan ook de suggestie doen om verder te zoeken. Bij het departement Defensie zijn er heel wat mensen die willen afvloeien. Het zijn allemaal statutaire ambtenaren. Misschien kan er onderzocht worden of men die mensen niet gemakkelijker bij de 100- en 101-centrales kan inzetten?

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Voor de goede orde vermeld ik nog even dat de vragen nr. 6022 en 6375 van de heer Maingain worden uitgesteld.

07 Vraag van de heer Jan Van Esbroeck aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de '9/11 You Lost The War' conferentie" (nr. 6266)

07 Question de M. Jan Van Esbroeck à la ministre de l'Intérieur sur "la conférence intitulée '9/11 You Lost The War'" (n° 6266)

07.01 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, naar aanleiding van de herdenking van de terroristische aanslagen 9/11 had de organisatie Sharia4Belgium een conferentie georganiseerd. Deze conferentie droeg de titel "9/11 You Lost The War".

Na de conferentie hebben zij een verslag op hun webstek geplaatst. Bij het aanschouwen van dit verslag schrok ik toch een aantal keren sterk. Ik citeer hierna een aantal uitspraken.

"Moslims in gevangenissen van de qufar", dit zijn de ongelovigen of, in dit geval, ook de overheid, "worden gevangen gehouden door apen en varkens." Ik las ook dat er op dit moment nog niet fysiek kan gevochten worden, dat het de plicht is van alle rechtgeaarde moslims volgens de bronnen van de islam om moslims te bevrijden die door ongelovigen zijn gevangen gezet, en dit zonder enige specificatie over plaats noch feiten die hebben geleid tot de gevangenneming, en dat moslimlandgenoten zich moeten onthouden van het melden aan de bevoegde diensten van criminele feiten waarvan zij getuige of zelfs slachtoffer zijn. Dit leidt mijns inziens tot schuldig verzuim en dat is toch een misdrijf.

In hetzelfde stukje kondigt de woordvoerder van Sharia4Belgium aan dat er binnen korte tijd een islamitische enclave zal worden ingehuldigd in het Antwerpse, waar de islamitische wetten gelden en worden afgedwongen door nog niet nader omschreven personen of diensten. Dit houdt in dat de sharia-ambities van deze vereniging zich dus niet zullen beperken tot de huiskamer of de private sfeer van een woning. Zij zullen dus ook in de openbare ruimte geïmplementeerd worden. Ik maak mij daar ongerust over.

Mevrouw de minister, ik neem aan dat u of uw diensten op de hoogte zijn van deze agressieve promotiefilm. Wat is uw mening over de aanhoudende oproepen ten voordele van dit incivieke gedrag en het plegen van strafbare feiten? Als wij het erover eens zijn dat deze promotiefilm een aanzet tot inciviek gedrag is, vraag ik mij af hoe u hier zult ingrijpen. U hebt wel degelijk een reden en middelen hiertoe.

07.02 Minister **Annemie Turtelboom**: Mijnheer de voorzitter, wij bevinden ons hier echt op het raakvlak van de vrijheid van meningsuiting en van het schenden van bepaalde, essentiële regels van onze democratie.

Ik zal eerst op de vrijheid van meningsuiting doorgaan. Voorafgaandelijk zou ik willen opmerken dat ik de uitspraken van Sharia4Belgium aanstootgevend en ook ronduit verwerpelijk vind.

Ik wil echter ook aanstippen dat wij in een rechtsstaat leven, waarin de vrijheid van meningsuiting een van onze fundamentele rechten is. Het betreft een recht dat in de Belgische Grondwet is ingeschreven. Het recht is bovendien sinds 1950 in het Europees Verdrag voor de rechten van de mens ingeschreven. Ik voer bedoeld recht hoog in het vaandel. Hoewel het soms vreselijk lastig is, moet het dan ook in ons land altijd gerespecteerd blijven.

De uitspraken van Sharia4Belgium worden door de meeste van ons als compleet verwerpelijk en, zoals ik daarnet opmerkte, aanstootgevend gepercipieerd. Ik kan u evenwel wel wat andere uitspraken van andere personen geven die wij even aanstootgevend inschatten, maar waarbij wij niet altijd in een Parlement uitroepen dat ze onmiddellijk moeten worden verboden.

Er moet een heel goed evenwicht tussen beide aspecten worden gevonden. Ik zal u een citaat van een aanwezige geven uit *Het Laatste Nieuws* van 17 september 2011. Hij verklaarde: “Als de media nu eens zouden stoppen met over die halve gekken te schrijven, dan zouden wij eigenlijk misschien voor een groot stuk verlost zijn van Sharia4Belgium.”

Persoonlijk meen ik dat de vrijheid van mening erg hoog in het vaandel staat. Indien er echter strafrechtelijke feiten zijn, moeten zij ook worden vervolgd.

Op dit ogenblik loopt in Antwerpen een proces tegen enkele personen die bij de groepering Sharia4Belgium betrokken zijn, naar aanleiding van eerder verspreide video's. Indien het openbaar ministerie ook oordeelt dat in de bewuste, nieuwe film strafbare feiten worden gepleegd, hoop ik dat justitie de betrokkenen heel snel en accuraat vervolgt.

Ondertussen wil ik echter ook de vrijheid van meningsuiting, omwille van een paar gekken – om ze zo te noemen – niet compleet naar de prullenmand verwijzen.

07.03 **Jan Van Esbroeck** (N-VA): Mevrouw de minister, uiteraard is de vrijheid van meningsuiting ook bij ons een recht dat vooraan staat en het belangrijkste is wat moet kunnen. Wij zijn er voorstander van. Het moet ook een recht blijven.

Mevrouw de minister, een paar extremisten mag in ieder geval geen verandering in voormelde situatie brengen, ongeacht in welke richting het bewuste extremisme wordt geuit. Ik maak ter zake ook geen enkel onderscheid.

Wat mij ter zake stoort, is dat de grenzen worden afgetast of net worden overschreden. Zulks is uiteraard door uw diensten te beoordelen. Ik wou het u niettemin melden, niet omdat de uitspraken van Sharia4Belgium kwamen, maar wel omdat daarin tot burgerlijke ongehoorzaamheid wordt opgeroepen en erin tot haat en onverdraagzaamheid wordt aangezet.

Er zijn grenzen aan de vrijheid van meningsuiting. Met het overschrijden van die grenzen moet waakzaam worden omgesprongen.

Ik breng dit telkens weer ter sprake in dit Parlement om er zeker van te zijn dat er waakzaam wordt op toegekeken. Dat is het belangrijkste. U zult in een van mijn volgende vragen merken dat wij ons daarover niet onterecht ongerust moeten maken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Raf Terwingen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de drugsoverlast in de Euregio" (nr. 6319)

- mevrouw Annick Ponthier aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de drugsoverlast in de Euregio" (nr. 6322)

08 **Questions jointes de**

- M. Raf Terwingen à la ministre de l'Intérieur sur "les nuisances liées à la drogue dans l'Euregio" (n° 6319)

- Mme Annick Ponthier à la ministre de l'Intérieur sur "les nuisances liées à la drogue dans l'Euregio" (n° 6322)

08.01 **Raf Terwingen** (CD&V): Mevrouw de minister, ik stel u opnieuw een vraag in verband met de drugsproblematiek in het Maasland; waar ook enige aandacht van u is naartoe gegaan zoals u weet. Drugsproblematiek die vaak gelinkt is met het hele drugsbeleid in Nederland.

Zoals u weet heeft de gemeenteraad van Maastricht vorige week blijkbaar definitief de beslissing genomen om de coffeeshops die op dit ogenblik vooral in het centrum van de stad gelokaliseerd zijn voortaan uit het centrum te weren en te verplaatsen naar de grenzen van de stad. De grenzen van de stad Maastricht betekent natuurlijk 'dichter bij de Belgische grenzen', met alle eventuele gevolgen van dien.

U weet, ook omdat er vroeger nogal wat berichten zijn geweest over de verplaatsing van die coffeeshops, dat dat natuurlijk heel wat onrust met zich meebrengt. Ook bij de plaatselijke burgemeesters die, terecht ongetwijfeld, de problemen zien aankomen van het drugstoerisme.

De verhuis van de overlastproblemen die Maastricht nu probeert uit te breiden, uit het centrum, naar de grens toe, wil dus zeggen dat ze dichterbij België komen. Eigenlijk komt het er op neer dat de Belgische gemeenten, de Belgische burgemeesters, geconfronteerd zullen worden met de uitwassen van het gedoogbeleid dat in Nederland bestaat. Want dat is wat hier gebeurt. In Nederland oordeelt men blijkbaar dat men coffeeshops moet toestaan, maar men gaat ze nu zo implementeren, zo plaatsen, dat de Belgische grensgemeenten daarvan de overlast gaan krijgen.

Vandaar, mevrouw de minister, deze vraag. Concreet, hoe staat u daar tegenover, welke initiatieven kan u nemen, hoe kan u preventief optreden? Ik weet dat u reeds een aantal keren heeft gezegd dat u er ook uw werk van heeft gemaakt om ook punctueel te gaan versterken. Maar dat punctueel versterken is misschien nu niet meer aan de orde, want het zal bijna een structureel versterken moeten worden.

De vraag is eigenlijk hoe we dit hele probleem gaan oplossen in het kader van de grensproblematiek, de euregioproblematiek, maar eigenlijk is er bijna een Europese problematiek, waarbij één van de Europese bureaus zegt: "ik ga mijn problemen aan de kant zetten". Dus als het ware een buur die net op de grens met zijn buurman een mesthoop gaat creëren. Daar heeft hij natuurlijk minder last van dan zijn buurman die vlak daarlangs zijn terras heeft gebouwd. Dat is een beetje de problematiek, uw idee daarover alstublieft.

08.02 **Annick Ponthier** (VB): Mevrouw de minister, mijn collega heeft de problematiek reeds uitvoerig geschetst.

Het betreft hier een vervolgverhaal dat al lang speelt, maar dat nu stilaan concreet vorm begint te krijgen met de beslissing van de Maastrichtse gemeenteraad vorige week om het spreidingsbeleid effectief door te voeren.

U weet dat het gecontesteerd is. Vorige week heeft een aantal Belgische gemeenten ook beslist om een procedure te starten. Het gaat om onder andere Riemst, Lanaken, Voeren, Blegny en Visé. Ik meen dat dat

terecht is, want ze vrezen de huidige of de komende overlast, die alleen maar zal worden versterkt door het spreidingsbeleid dat in Nederlands Limburg wordt gevoerd.

Wat is uw visie als minister van Binnenlandse Zaken op de beslissing van de Maastrichtse gemeenteraad? Welke gevolgen zal dat volgens u hebben voor het huidige veiligheidsbeleid in de grensstreek?

Wat zal er concreet wijzigen? Zal er concreet iets wijzigen? Welke maatregelen zult u eventueel nemen om de overlast in de grensstreken binnen de perken te houden?

Hoe verloopt momenteel de samenwerking tussen de Belgische FOD Binnenlandse Zaken en de andere betrokken besturen in de Euregio? Het is immers een euregionaal verhaal en bij uitbreiding een Europees verhaal.

08.03 Minister **Annemie Turtelboom**: In het kader van de problematiek van de drugsoverlast in de grensregio's verplicht de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 1990 de lidstaten tot goed nabuurschap.

De Schengenlidstaten die een toleranter drugsbeleid wensen te voeren, moeten erover waken dat de aangrenzende lidstaten geen nadelige effecten ondervinden, zoals drugstoerisme en de bijhorende overlast. Daarom is de Nederlandse overheid van plan een *weedpass* in te voeren, waardoor buitenlanders niet langer cannabis zullen kopen in Nederland.

De maatregel kadert in de inspanningen van de Nederlandse regering om ook de illegale drugstrafiek in en om de legale coffeeshops in te dijken.

De beslissing van de Maastrichtse gemeenteraad zou tot gevolg kunnen hebben dat drie coffeeshops in de loop van 2013 verhuizen naar een nieuw te bouwen eerste van drie coffeeshopcorners in de nabijheid van de Belgische grens.

Ik heb begrepen dat een viertal Belgische grensgemeenten van plan zijn de stad Maastricht voor de rechter te dagen met de bedoeling de bouw van de coffeeshopcorners in het grensgebied alsnog te verhinderen.

De overlast die de grensgemeenten momenteel ondervinden vanwege de Maastrichtse coffeeshops, heeft verschillende facetten. Er is de overlast veroorzaakt door de cannabistoeristen en die door drugsrunners en illegale drugsmarkten.

De stijging van de overlast op Belgisch grondgebied, ten gevolge van het Maastrichtse spreidingsplan, is reëel. Vandaar dat vanuit Binnenlandse Zaken blijvend aandacht zal worden besteed aan de preventie en aanpak van de drugsoverlast in de grensregio's, het ontraden en tegengaan van het drugstoerisme en de repressie van de drugsproductie en drugshandel.

Wat het preventiebeleid van Binnenlandse Zaken betreft, vanuit de strategische veiligheids- en preventieplannen wordt jaarlijks in acht miljoen euro steun voorzien aan Belgische steden en gemeenten, in het kader van de preventie en de aanpak van drugsgerelateerde maatschappelijke overlast.

Maasmechelen, Lanaken en Tongeren zijn een strategisch veiligheids- en preventieplan met Binnenlandse Zaken overeengekomen. Zij voorzien in dat kader in structureel overleg, met het oog op het voeren van een lokaal geïntegreerd drugsbeleid, en organiseren straathoekwerk en drugshulpverlening, in het kader van de preventie en de aanpak van de drugsoverlast.

Inzake de punctuele versterking van de betrokken politiezones voor drugsacties herhaal ik dat er maandelijks gemiddeld een vijftal drugsacties onder de benaming Panoramix georganiseerd worden door de politiezones Lanaken, Maasmechelen, Bilzen, Hoeselt, Riemst en Voeren en de wegpolitie Limburg, in overleg met de DirCo's van Hasselt en Tongeren.

Voor elke actie worden twee tot vier leden van het interventiekorps Limburg en een tot twee drugshondbegeleiders ingezet. Die acties verlopen in overleg met de Nederlandse politie en met de betrokken besturen in de Euregio. Zij hebben een sterk preventief en ontradend effect en zullen dan ook onverminderd voortgezet worden.

Zoals aangekondigd, heb ik ook de werkingsregels voor het interventiekorps versoepeld. Ik verwijs daarvoor

naar mijn omzendbrief van januari 2010. De provincie Limburg heeft daarop gepast ingespeeld door het hele interventiekorps onder te brengen bij de DirCo. Dat laat inderdaad een flexibelere en gerichte inzet toe, onder meer in de strijd tegen drugs.

08.04 Raf Terwingen (CD&V): Mevrouw de minister, het is goed dat u verwijst naar het Schengenverdrag. Als ik u goed begrijp, hebben meer dan vier betrokken gemeenten de stap naar de rechtbank gezet, op basis van die verdragen. Ik weet niet in welke mate het uw bevoegdheid te buiten gaat, maar ik wil toch de suggestie doen om misschien een gestructureerd overleg te creëren tussen de verschillende betrokken gemeentes, zodat de krachten nog meer gebundeld kunnen worden.

Ik stel ook de vraag in welke mate het aan een gemeentebestuur is om te zorgen voor de naleving van het goed nabuurschap. Het is een open vraag, maar is dat niet iets wat tussen de lidstaten moet worden bekeken? Misschien kunt u daarin een rol spelen? Of moet het, bij wijze van spreken, een gevecht worden tussen twee betrokken gemeentes, als een gemeente denkt dat Schengen overtreden is? Ik weet het niet, ik stel de vraag. Misschien moeten wij het wat groter bekijken. Misschien ligt daar ook een taak weggelegd voor de federale overheid, voor u, als minister van Binnenlandse Zaken, en voor de minister van Buitenlandse Zaken.

Op die manier kunnen wij tot een overleg komen. Dat is nu eenmaal de manier om eruit te geraken. Er is ook het euronale aspect, dat sterk speelt in die contreien. Ikzelf weet als Maasmechelaar hoezeer dat een hefboom kan zijn bij allerhande projecten, ook bij de geschetste projecten, om tot oplossingen te komen.

08.05 Annick Ponthier (VB): Mevrouw de minister, wij zien momenteel dat de Nederlandse buurgemeente de Schengenovereenkomst compleet naast zich neerlegt, vandaar ook de klachten.

Wij moeten het dossier zeker schaalvergroterend bekijken, want het is inderdaad niet aan de gemeenten individueel om zulke stappen te zetten. Er is dus ook een taak weggelegd voor Binnenlandse Zaken om hierin een actievere rol te spelen.

U hebt ook een aantal positieve elementen opgenoemd. Dat mag ook vermeld worden. 8 miljoen euro voor preventie en blijvende aanpak is niet niets. Wij zouden echter toch wel willen blijven pleiten voor een zeer streng gevoerd veiligheidsbeleid ter plaatse en een zeer actieve samenwerking met de lokale korpsen, want zij zijn uiteindelijk steeds het slachtoffer door onder andere meer administratieve overlast.

Ik hoop dat wij niet het slachtoffer worden van de gevolgen van het falende gedoogbeleid in Nederland. Ik reken hiervoor op uw medewerking.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Jan Van Esbroeck aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de opvolging van de heidebrand in Kalmthout" (nr. 6333)

09 Question de M. Jan Van Esbroeck à la ministre de l'Intérieur sur "le suivi du dossier relatif au feu de bryère à Kalmthout" (n° 6333)

09.01 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in juni 2011 hebt u in een uitgebreid antwoord op mijn vraag over de brand op de Kalmthoutse Heide verwezen naar een gepland onderhoud op 28 juni 2011 met Vlaams minister Joke Schauvliege over de brandweer en alles wat er goed en fout gelopen is.

Heeft dit onderhoud plaatsgevonden?

Zijn er elementen naar voren gekomen die tot een betere brandpreventie kunnen leiden en dan specifiek de heidebranden?

Wat is er vandaag concreet op het veld veranderd of wat staat er te veranderen voor de hulpverleners, de gemeenten en andere betrokkenen?

09.02 Minister Annemie Turtelboom: Op 28 juni 2011 heb ik inderdaad een overleg gehad met Vlaams

minister Schauvliege. Tijdens dit overleg hebben de commandanten van de brandweer van Wuustwezel en Kalmthout uitgebreid verslag uitgebracht over het ontstaan en het verloop van de brand op de Kalmthoutse Heide. Toen is vastgesteld dat er op de diverse bestuurlijke niveaus verbeterpunten moeten worden ontwikkeld om in de toekomst branden in natuurgebied te voorkomen en efficiënter te bestrijden.

Er werd afgesproken dat minister Schauvliege op Vlaams niveau een passend onderzoek zal organiseren en initiatieven zal nemen om via ingrepen in het beheer van het natuurgebied en het realiseren van een betere toegankelijkheid tot oplossingen te komen. De minister zal ook onderzoeken of er op het Vlaamse niveau financiële mogelijkheden zijn om meer brandweervoertuigen en materiaal aan te kopen zoals dat in het verleden al is gebeurd door minister Kelchtermans. Jammer genoeg is dat materiaal vernietigd. Brandweermateriaal moet op de heide kunnen rijden en moet aangepast zijn.

Minister Schauvliege zal ook onderzoeken hoe men in Vlaanderen een meer uniforme aanpak kan organiseren met betrekking tot de toegang tot natuurgebieden in geval van verhoogd risico door langdurige droogte en de communicatie daaromtrent. Zij heeft aangegeven dat de experts van haar bevoegde diensten zullen meewerken aan het nationale actieplan dat ik op dit ogenblik laat opstellen. In Frankrijk heeft men een apart nood- en interventieplan voor heidebranden omdat de typologie anders is. Daar werken wij met het crisiscentrum op dit ogenblik aan.

Teneinde verschillende aandachtspunten op een globale en gecoördineerde manier te behandelen, heb ik besloten om vijf nationale werkgroepen op te stellen: risicoanalyse en cartografie, materieel (samen met Vlaanderen), procedures en opleiding, noodplanning en oefeningen.

Op het politieke niveau worden deze activiteiten door mij gecoördineerd. De bedoeling van de werkgroepen is een duidelijke sprong voorwaarts te maken in het betrokken dossier alvorens de volgende gevarenperiode aanbreekt, zijnde het einde van de winter van 2011 en het begin van de lente van 2012.

Door de werkgroep Risicoanalyse werd reeds een definitie van 'natuurbrand' opgesteld. Er werden eveneens criteria aangebracht om bepaalde gebieden als risicovol te beschouwen. Deze criteria houden rekening met verschillende factoren als de vegetatie, de bodem en de nabijheid van woningen.

Het overzicht van het beschadigde materieel werd mij bezorgd. Deze lijst wordt nu onderzocht. Inzake de aankoop van nieuw materieel werden reeds enkele voorstellen gedaan door de betrokken werkgroep. Zij zullen worden voorgelegd aan de betrokken provinciegouverneurs.

Inzake de luchtblusmiddelen worden verschillende samenwerkingspistes onderzocht, waaronder de samenwerking met de federale politie, Defensie, en de buurlanden. Bovendien zal er een procedure worden uitgewerkt om de onderlinge beschikbaarheid van personeel en materieel tussen de verschillende provincies uit te werken. Daarbij wordt gewerkt met tactische colonnes die indien nodig in andere provincies kunnen worden ingezet.

De opleiding moet worden onderverdeeld in twee types van vorming: de tactische vorming, die vooral de standaard operationele procedures betreft, en de strategische vorming, die meer over de algemene leiding van de noodsituatie handelt. Deze laatste soort vorming bestaat niet in België. Op dit moment wordt een benchmark gevoerd in de buurlanden.

Bovendien worden er oefeningen georganiseerd die de uitgewerkte procedures uittesten zodat zij gevalideerd kunnen worden. De afgelopen maanden werden reeds verschillende oefeningen georganiseerd. Ook voor de komende maanden zijn enkele oefeningen gepland.

In afwachting van de resultaten van de verschillende werkgroepen worden de bestaande provinciale bijzondere nood- en interventieplannen geanalyseerd. Op 25 januari 2012 wordt een infodag georganiseerd met het oog op het uitwisselen van ervaringen en goede praktijken.

09.03 Jan Van Esbroeck (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u ten zeerste voor uw heel uitgebreid antwoord.

Als ik het goed begrepen heb, wil de Vlaamse overheid zich financieel engageren inzake het nieuwe materieel?

09.04 Minister **Annemie Turtelboom**: Men is dat aan het onderzoeken. In het verleden heeft de Vlaamse overheid, onder Theo Kelchtermans, reeds enkele wagens aangekocht die specifiek voor heidebranden bestemd waren. Dat is niet onlogisch, want natuurgebied dat vernietigd wordt, moet door het Vlaamse Gewest worden hersteld. Het is dus veel beter ervoor te zorgen dat het niet vernietigd wordt.

Wij hebben in de voorstelling gezien hoe de Kalmthoutse Heide eruit ziet indien men ze natuurlijk laat teruggroeien. Dan heeft men daar grassen en geen heide meer. Men moet een aantal ingrepen doen om ervoor te zorgen dat de heide opnieuw heide wordt.

Kortom, in het verleden is het reeds gebeurd. Ik heb de vraag gesteld hoe wij er nu samen aan kunnen werken, in het belang van onze natuurgebieden, waaronder de Kalmthoutse Heide. Maar ik heb daar nog geen antwoord op ontvangen.

09.05 **Jan Van Esbroeck** (N-VA): Het is goed dat de regionalisering een positieve uitwerking zou kunnen hebben. Misschien is dat iets om mee te nemen naar de onderhandelingen.

09.06 Minister **Annemie Turtelboom**: Dat zal moeten blijken.

09.07 **Jan Van Esbroeck** (N-VA): Bij de herverdeling van bevoegdheden is het misschien het moment om dit mee te nemen naar de acht rond de tafel. Dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Jan Van Esbroeck** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "een agent die werd geslagen bij een boerkacontrole" (nr. 6337)

- mevrouw **Annick Ponthier** aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de controle op vrouwen die een boerka dragen" (nr. 6376)

10 **Questions jointes de**

- M. **Jan Van Esbroeck** à la ministre de l'Intérieur sur "un agent frappé lors du contrôle d'une personne en burqa" (n° 6337)

- Mme **Annick Ponthier** à la ministre de l'Intérieur sur "le contrôle des femmes portant la burqa" (n° 6376)

10.01 **Jan Van Esbroeck** (N-VA): Mevrouw de minister, hier ben ik dus terug met, zoals ik u daarjuist al aangekondigd had, het gebeuren van de 9/11-conferentie. Dan een paar weken later – een week geleden, nog niet zo heel lang geleden – krijgen we dan plots een erg verontrustend bericht waarin een agent slaag krijgt bij een boerkacontrole.

In die vorige vraag had ik het reeds aangehaald hoe radicale moslimorganisaties gelovige moslims, volgelingen eigenlijk, oproepen om onze wetten naast zich neer te leggen. Om geen melding meer te doen aan de bevoegde diensten van criminele feiten. Om zich eigenlijk te onttrekken aan hun burgerplichten.

Nu blijkt dat er zich vorige week in Sint-Joost-ten-Node een incident heeft voorgedaan waar een dienstdoende agent drie dagen arbeidsongeschikt is geraakt. De agent wou de identiteit van een vrouw met boerka controleren en is dan door de echtgenoot in elkaar geslagen. De echtgenoot heeft zijn vrouw daarop naar huis gestuurd en heeft verder de politieman met de dood bedreigd.

Mevrouw de minister, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat een en ander hier aan het ontsporen is. Eerst en vooral, heeft u al wat meer informatie over dit voorval ontvangen van uw diensten? Heeft u al plannen opgemaakt om deze vorm van agressie een halt toe te roepen want ik heb echt het gevoel dat we hier heel dringend zullen moeten ingrijpen? Er ontstaat eigenlijk een vorm van burgerlijke ongehoorzaamheid en die mensen voelen zich gedekt door hun religie, eerder nog door de predikers van hun religies.

Ik denk dat we daar terug aan de grens zijn, of juist erover, waar we het daarnet nog hadden over de vrije meningsuiting. Van zodra het een bedreiging wordt voor de inwoners, voor de mensen rondom, denk ik dat we die grens juist overschreden hebben. Dit was ook een deel van de inzet van deze vraag. Ik had graag uw mening hierover.

10.02 Annick Ponthier (VB): Mevrouw de minister, mijn vragen hebben ook betrekking op het incident dat zich onlangs afspeelde vlakbij Sint-Joost-ten-Node. Daar zou een agent inderdaad klappen hebben gekregen toen hij de identiteit van een vrouw met boerka wilde controleren. Hij zou ook met de dood bedreigd zijn door de echtgenoot van de vrouw.

Ik wil u daarover graag het volgende vragen. Kan u in eerste instantie meer toelichting geven bij het voorval, in welke omstandigheden heeft het zich afgespeeld?

Een tweede vraag die ik mij stel is: wordt momenteel aan politieagenten die geacht worden in bepaalde buurten of wijken of grootsteden in het algemeen misschien, zulke controles uit te voeren, speciale veiligheidsvoorschriften meegegeven?

Welke zijn dat dan? Kunnen die in de toekomst eventueel worden gewijzigd?

Beschikt u over cijfers omtrent boetes voor het dragen van gelaatverhullende gewaden sinds de invoegetreding van het verbod op het dragen van die gewaden, verbod dat we vóór het reces hebben goedgekeurd?

10.03 Minister Annemie Turtelboom: Mijnheer de voorzitter, collega's, de lokale politie heeft mij het relaas van de feiten bezorgd. Op 27 september 2011 om 12 u 25 merkte een politiepatrouille te voet en in burger op de openbare weg in Sint-Joost-ten-Node een koppel op waarvan de vrouw een boerka droeg. Conform de voorschriften maakte de patrouille, samengesteld uit drie politieambtenaren waarvan één vrouw, zich kenbaar door middel van de legitimatiekaart en de politiearmband en gaf kennis aan het koppel van de reden van controle. Onmiddellijk maakte de man zich heel kwaad en probeerde zich samen met de tweede persoon, die later zijn vrouw bleek te zijn, te onttrekken aan de controle. Er ontstond een klein handgemeen en de man bedreigde de tussenkomende politie-inspecteurs met de dood. Hierbij raakte een van de inspecteurs gewond, met een werkonbekwaamheid van drie dagen tot gevolg.

Sinds de invoering van de wet op het boerkaverbod werd het algemeen politiereglement geldend voor de drie gemeenten van de politiezones Schaarbeek, Evere en Sint-Joost-ten-Node aangepast. Daarbij werd bepaald dat personen die zich op de openbare weg bevinden het aangezicht niet geheel of gedeeltelijk met een kledingstuk mogen bedekken. Conform de interne werkingsnota's wordt een vastgestelde overtreding als volgt behandeld: in de mate van het mogelijke wordt er overgegaan tot identificatie van de betrokken persoon die een boerka of een nikab draagt, op een plaats waar zij aan het publieke zicht worden onttrokken. Een politieambtenaar van het vrouwelijk geslacht vraagt om het bewuste kledingstuk uit te doen. De overlegassistenten van de politiezone contacteren de betrokkenen later om de reden van optreden nogmaals uit te leggen, zijnde de noodzaak om iemand op de openbare weg herkenbaar te maken in het belang van de openbare veiligheid. De evaluatie in de manier van tussenkomen geschiedt door de werkgever die in het kader van de wet op het welzijn een risicoanalyse moet laten uitvoeren.

De politiezone POLBRUNO deelt mee dat ze sinds de inwerkingtreding van de wet op het boerkaverbod voor het eerst werd geconfronteerd met zulke reactie. Er werd dan ook een proces-verbaal opgesteld wegens weerspannigheid. Dat is de informatie die ik hierover heb gekregen.

10.04 Jan Van Esbroeck (N-VA): Dat is ook de informatie waarover wij beschikten, mevrouw de minister.

Ik vraag mij toch af of uw administratie geen extra vragen heeft gekregen die erop duiden dat er iets aan de hand was. Dan verwijs ik terug naar mijn vorige vraag over de intentie die men wil bereiken door dergelijke zaken te prediken.

De man in dit geval zal zich waarschijnlijk ook gedekt voelen door de religie en de steun die hij krijgt. Er is duidelijk iets aan het evolueren.

Ik had iets meer van u verwacht, namelijk dat u aan uw diensten een verhoogde waakzaamheid zou opleggen en de lokale politie en de Veiligheid van de Staat op de hoogte zou brengen van het feit dat er meer risico is dan bij een gewone identiteitscontrole.

10.05 Annick Ponthier (VB): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord.

U zegt dat tot op heden 1 proces-verbaal door de politiezone werd opgemaakt. Beschikt u ook over globale cijfers?

10.06 Minister **Annemie Turtelboom**: Ik heb ze niet opgevraagd in het kader van deze vraag. Wij kunnen die uit de gegevensbank halen en ik kan dit bezorgen aan de leden van de commissie.

10.07 **Annick Ponthier** (VB): Ik zal deze vraag nog eens schriftelijk indienen.

Er is slechts 1 proces-verbaal. Ik vraag mij af of er dan ook slechts één geval van weerspanning is geweest of één controle. De verhouding is een beetje zoek. Wij weten niet hoeveel controles er werden uitgevoerd en hoe het aantal processen-verbaal in relatie staat met het aantal controles.

Ik stel deze vraag vanuit een bezorgdheid om de veiligheid van onze politiemensen. Het zou niet mogen dat een agent bij het uitoefenen van zijn of haar taak wordt verhinderd dat te doen.

Wij weten ook dat onze politiemensen geen doetjes zijn. Zij kunnen in deze hun mannetje staan, maar soms begeven zij zich toch in het hol van de leeuw met soms nare consequenties, zoals dit incident aantoonde.

Het toont daarnaast ook aan, dat is veel fundamenteeler, hoe radicale moslims in dit land en in Europa omgaan met onze wetbepalingen. Zij negeren ze of ze zetten zich daartegen af door geweld te gebruiken. Ze geven aan onze ordehandhavers daarmee het signaal dat men in de toekomst beter twee keer nadenkt alvorens een dergelijke controle uit te voeren.

Dat is toch wel een bron van bezorgdheid of vrees. Indien er niets wijzigt in de aanpak die momenteel wordt gehanteerd, en indien de politieagenten zich alsmaar meer bedreigd gaan voelen, dan zal er niet veel in huis komen van de uitvoering van het boerkaverbod dat hier een half jaar geleden werd goedgekeurd. Dat is mijn grootste bron van bezorgdheid. Het Parlement heeft in dat verbod veel tijd en energie gestoken. Het zou zonde zijn als dat werk voor niets zou zijn geweest. Ik hoop dus dat u alle mogelijke middelen zult aangrijpen om dat te vermijden. De demotivatatie bij onze politiemensen mag daar geen uiting van zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 **Vraag van mevrouw Karin Temmerman aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de neutrale calltakers" (nr. 6338)**

11 **Question de Mme Karin Temmerman à la ministre de l'Intérieur sur "la neutralité des téléphonistes" (n° 6338)**

11.01 **Karin Temmerman** (sp.a): Mijnheer de voorzitter, dank u voor het even uitstellen van mijn vraag. Ik probeer zoveel mogelijk commissies te volgen, wat niet altijd evident is.

Mevrouw de minister, gesprekken met noodcentrales zouden permanent bijgehouden worden in de databank van de politie. Regelgeving inzake de raadpleging van die gegevens ontbreekt echter. Daarnaast moeten de neutrale calltakers tot twee keer terugbellen, ook bij een afgebroken oproep, en dit om de identiteit te achterhalen van wie belt.

Wanneer er een nutteloze oproep per gsm gebeurt, moeten deze ambtenaren contact opnemen met de operatoren om de identiteit van de beller te weten te komen. Zij zijn ook verplicht beveiligde informatie van het Rijksregister en van de DIV te raadplegen en op te slaan. Soms moeten zij aan de beller zelfs bijkomende informatiegegevens vragen als geboortedata enzovoort.

Naar aanleiding hiervan heb ik voor u de volgende vragen opgesteld.

Ten eerste, ik meen dat het noodzakelijk is dat in de toekomst een duidelijk regelgevend kader wordt uitgewerkt. Mijn vraag aan u is dan ook of dit zal gebeuren?

Ten tweede, met welk doel verzamelt de politie deze gegevens? Is het wel aan de ambtenaren van de noodcentrales om soms delicate informatie in te winnen?

Ten derde, werd hierover advies gevraagd aan de Privacycommissie? Zo ja, wat waren de conclusies? Zo nee, waarom niet? Waarom is hier geen sprake van beroepsgeheim? In andere dossiers waar ik het veel logischer zou vinden dat bepaalde gegevens worden doorgegeven, schermt men met het beroepsgeheim. Ik vind het eigenaardig dat dit hier niet gebeurt.

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

11.02 Minister **Annemie Turtelboom**: Beste collega, er is wel degelijk een regelgevend kader uitgewerkt voor de informatie die bekomen en gebruikt wordt bij de afhandeling van politiewaardige oproepen. De raadpleging van alle databanken wordt geregeld door de ministeriële richtlijn in uitvoering van artikel 44 1-11 van de Wet op het Politieambt. Bovendien is er het koninklijk besluit van 26 juni 2002, dat het kader regelt waarbinnen de *computer aided dispatching* werkt. De bewaringstermijnen worden weergegeven in de ministeriële richtlijn GPI 49.

Het doel van deze databank is het beheer van de dringende interventies, de noodhulp. Het is belangrijk te melden dat deze informatie in de eerste plaats gebruikt wordt om slachtoffers te redden.

Dankzij de beschikbare informatie kan de politie deze koppelen aan andere beschikbare informatie zodat een optimale politiehulp kan worden geboden. Het zou onaanvaardbaar zijn indien achteraf zou blijken dat de persoon niet gered kon worden, terwijl nuttige informatie beschikbaar was. Deze informatie wordt in tweede instantie gebruikt om opnieuw, na het koppelen van de informatie aan andere beschikbare informatie, de tussenbeide komende politieploegen te beschermen. Het zou opnieuw onaanvaardbaar zijn dat politieagenten naar een gevaarlijke situatie zouden worden gestuurd, over dewelke beschikbare informatie niet werd geraadpleegd. Deze informatie wordt in derde instantie gebruikt om het parket te helpen bij de navolgende hulp aan slachtoffers. In principe zijn de personen die bellen voor politienoodhulp getuigen in een navolgend onderzoek. In dit geval zijn opnieuw duidelijke procedures vastgelegd en kan niet zomaar iedereen over de informatie beschikken.

Het is dus duidelijk dat de finaliteit er enkel in bestaat om slachtoffers te helpen of bij te staan, of om gevaarlijke situaties te vermijden. De databanken waarin informatie beschikbaar is, zijn aangegeven aan de privacycommissie. In het bijzonder werd een advies gevraagd over een nog verdergaande implementatie, namelijk het lokaliseren van de bellers. Indien de locatie snel gekend is door de hulpdiensten, kan de hulp sneller en adequater worden uitgestuurd. Ook hier is opnieuw wetgeving voor beschikbaar, namelijk het KB van juni 2007 houdende bepalingen voor het aanleveren van locatiegegevens voor noodoproepen uitgaande van mobiele netwerken aan nooddiensten. Ook hier werd een evenwicht gezocht en gevonden tussen behoud van de privacy, enerzijds, en optimalisering van de noodhulp, anderzijds.

Het is bovendien Europa dat dergelijke verregaande maatregelen om de noodhulp te professionaliseren, oplegt. Europa wenst dat alle nieuwe technologische middelen beschikbaar worden voor de noodcentrales om levens te kunnen redden of om onveilige situaties te doen ophouden, volkomen terecht volgens mij. De privacycommissie is ook hierin zeer duidelijk: de gegevens die zijn bekomen voor de noodhulp, mogen enkel voor die finaliteit worden gebruikt. Sinds enkele jaren worden de telefoons voor politiewaardige oproepen niet meer opgenomen door politiemensen, maar wel door calltakers van Binnenlandse Zaken. De richtlijnen van Europa zijn onder andere verplicht voor alle noodcentrales, ongeacht het statuut van de politieleden die er in functioneren. In elk geval is het beroepsgeheim in verband met de verworven informatie ook in hoofdte van de calltakers van toepassing. Het politieel beroepsgeheim geldt ook voor dezelfde calltakers. De bijzondere politiegegevensbanken die worden gebruikt om informatie te linken als meerwaarde bij de tussenkomst en die aan nog striktere procedures onderhevig zijn, zijn bovendien voor hen niet toegankelijk.

11.03 **Karin Temmerman** (sp.a): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw omstandig antwoord. Het is mij echter niet duidelijk of de wetgeving en het regelgevend kader waarnaar u verwijst enkel toepasbaar zijn op het politieambt of ook op de calltakers.

11.04 Minister **Annemie Turtelboom**: Het gaat om het raadplegen van alle databanken.

11.05 **Karin Temmerman** (sp.a): Het lijkt mij evident dat dit toepasselijk is op mensen van de politie, maar de vraag is of het ook toepasselijk is op mensen die...

11.06 Minister **Annemie Turtelboom**: Het hangt ervan af. Ik kan dat voor u nog eens specificeren in een schriftelijk antwoord of in een aanvullend antwoord via mail. Bepaalde wetgeving is voor alle databanken, sommige alleen voor de politionele. Misschien moet ik eens gedetailleerd weergeven welke waarvoor geldt.

11.07 **Karin Temmerman** (sp.a): Ik dank u alvast daarvoor, maar wat ik ook nog graag zou weten, is of die toepasbaar is zowel op mensen van de politie als op burgerpersoneel. Vallen zij ook onder die regelgeving?

11.08 Minister **Annemie Turtelboom**: Er is sowieso, voor het gebruik van alle databanken, wetgeving. Bepaalde wetgeving geldt voor alle databanken, sommige alleen voor de politionele. Misschien moet ik gewoon meer specificeren en meer uitklaren welke wetgeving van toepassing is waarop. Die voor de politionele zaken waarnaar ik verwijs, is voor de politiemensen. Ik zal in een aanvulling aangeven welke wetgeving waarvoor geldt.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

12 **Question de M. André Frédéric à la ministre de l'Intérieur sur "la mise en place, à la suite de l'accident survenu lors du festival Pukkelpop, d'un plan d'action applicable en cas de catastrophes graves et critiques" (n° 6356)**

12 **Vraag van de heer André Frédéric aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de invoering, naar aanleiding van het Pukkelpopdrama, van een actieplan voor zware rampen" (nr. 6356)**

12.01 **André Frédéric** (PS): Monsieur le président, avant de poser ma question, je vous prie de bien vouloir reporter la question n° 6341 de Mme Valérie Déom qui m'a chargé de vous transmettre cette demande.

Madame la ministre, lors du drame du Pukkelpop qui a fait cinq morts, la communication s'est avérée être un gros problème du fait que le réseau gsm était saturé, après que tout un chacun eût tenté de prendre contact avec sa famille. Pour remédier à ce problème et améliorer la communication lors de catastrophes similaires, vous-même et votre collègue Van Quickenborne avez annoncé que, d'ici la fin septembre, vous souhaitiez arriver à un plan d'action complètement abouti, applicable à toutes sortes de situations critiques. Ce plan d'action comprendrait un volet préventif impliquant, en amont, les opérateurs avec le gouverneur, le bourgmestre et les services de secours, l'objectif étant, apparemment, d'ajouter à l'avance un volet télécoms au projet.

Vous avez également annoncé la mise en place d'un système de *cell broadcasting*. Grâce à cette technique, il serait possible d'envoyer un message à toutes les personnes présentes. Ce message contiendrait un numéro abrégé auquel les personnes pourraient elles-mêmes laisser un message. Ce dernier serait ensuite affiché sur un site web consultable par les familles.

Dans le même ordre d'idées, vous avez fait allusion à un système par lequel les personnes présentes pourraient laisser un message sur un mail vocal. Il serait aussi question d'examiner le rôle que l'internet sans fil (WiFi) pourrait jouer pour informer les gens en cas de catastrophe. Pour finir, vous avez mentionné l'existence d'un projet de centre d'appels permanent à proximité du centre de crise. En cas de catastrophe, il pourrait être renforcé par le 1207, le centre d'appels des opérateurs télécoms.

Madame la ministre, pouvez-vous nous donner plus de précisions sur votre projet de plan d'action? D'autres mesures que celles que je viens de mentionner sont-elles prévues?

Sur la partie prévention de votre plan, vous avez rencontré les opérateurs. Qu'en est-il ressorti? Un accord a-t-il été trouvé? Si oui, lequel?

En ce qui concerne le *cell broadcasting*, il apparaît que ce système n'est opérationnel dans aucun pays européen mais en période de test. Qu'en est-il? Quand pourra-t-il être fonctionnel dans notre pays?

Enfin, au niveau timing, vous annonciez que ce plan d'action applicable pour toutes sortes de situations critiques serait finalisé pour la fin du mois dernier. Où en sommes-nous? Est-il finalisé? Et si pas, quand le sera-t-il?

12.02 Annemie Turtelboom, ministre: Monsieur le président, cher collègue, le Centre de crise du SPF Intérieur vient de me transmettre un premier *draft* de plan d'action. Ce plan décrit la faisabilité des mesures proposées, les moyens nécessaires et le timing. Il a été élaboré en étroite concertation avec les opérateurs. Le projet de plan d'action s'articule autour des cinq thématiques suivantes: solutions pour éviter la saturation rapide des réseaux en cas de situation exceptionnelle; renforcement de la coopération entre les opérateurs et les autorités; amélioration de l'information à la population en cas de situation d'urgence; amélioration de l'information aux et concernant les personnes impliquées dans une situation d'urgence et intégration des télécommunications dans la préparation aux situations d'urgence et dans la gestion de crise.

Après une concertation avec mon collègue Vincent Van Quickenborne et les opérateurs, nous communiquerons plus en détail les actions concrètes qui seront menées dans les mois à venir par nos administrations respectives.

Sur le plan préventif, il est ressorti de plusieurs rencontres organisées entre la Direction générale Centre de crise du SPF Intérieur et les opérateurs que différentes actions étaient envisageables à brève échéance sur le plan de l'échange d'informations concernant les événements de grande ampleur et de la fixation de priorités des communications en cas de situations d'urgence.

En ce qui concerne le *cell broadcasting*, depuis plusieurs mois déjà, la Direction générale Centre de crise du SPF Intérieur développe une politique d'alerte de la population basée sur une multiplication et une diversification des canaux. Le système de *cell broadcasting* était un des canaux d'alerte envisagés permettant d'envoyer un message sur tous les téléphones mobiles situés dans une zone définie au moment de la situation d'urgence. Les Pays-Bas mènent actuellement un projet pilote de *cell broadcasting* au niveau européen. Comme vous l'avez mentionné, le système n'est pas encore opérationnel. Il est testé dans certaines régions avant d'être éventuellement étendu à tout le pays.

À la suite de la catastrophe du Pukkelpop, ce projet a également été abordé avec les différents opérateurs. Dès que les modalités pratiques mais aussi financières auront été définies, un délai de deux ans minimum sera nécessaire avant de voir le système d'alerte par *cell broadcasting* implémenté en Belgique.

12.03 André Frédéric (PS): Monsieur le président, je souhaite remercier la ministre pour toutes ces précisions.

Je dois tirer comme conclusion qu'un plan, une hypothèse de plan, un plan de faisabilité est déposé avec des moyens et un timing approximatifs. Il nous faudra donc rester attentifs à sa concrétisation.

De fait, une concertation, c'est très bien, mais une telle catastrophe peut malheureusement se reproduire, sauf en hiver vu la rareté des festivals. Néanmoins, notre pays est organisateur de nombreux grands événements. C'est impressionnant.

Votre administration et/ou le ministre, vous – si vous restez, ce que je vous souhaite, madame la ministre – ou le suivant, devront rester très attentifs afin de travailler dans le concret dans l'avenir et dépasser le stade de l'intention.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: Voor de goede orde vermeld ik dat de vragen nrs. 6116 en 6145 van de heer Schoofs ook worden uitgesteld. Hetzelfde geldt voor de vragen nrs. 6380 en 6381 van de heer Logghe.

13 Question de Mme Karine Lalieux à la ministre de l'Intérieur sur "l'impossibilité d'inscrire les deux parents homosexuels sur la carte d'identité d'un bébé" (n° 6365)

13 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de onmogelijkheid om de twee homoseksuele ouders te laten vermelden op de identiteitskaart van een baby" (nr. 6365)

13.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, madame la ministre, actuellement, malgré un jugement d'adoption, il est impossible pour deux mères ou deux pères d'un bébé de figurer sur la carte d'identité de leur enfant. En effet, lorsque les parents se présentent aux autorités communales pour établir le lien de

parenté d'adoption, il semble que le système informatique refuse de mettre le nom d'une femme dans la case du père et inversement. Peut-être la cause est-elle que la case "père" et "mère" est référencée selon le numéro de registre national qui est pair ou impair selon le sexe.

Devant la récurrence de cette situation, une question a été posée au parquet, qui a confirmé que ce n'était pas possible. Il est pourtant important que les deux parents puissent être mentionnés, non seulement moralement mais également pratiquement lorsqu'un des deux parents voyage seul en dehors des frontières avec son enfant. La seule solution actuelle est de faire traduire officiellement en anglais le jugement d'adoption ou sa transcription à la commune de naissance et de les emporter en tant que preuve du lien de parenté. Il serait temps d'ajuster notre système d'identité à notre époque et, surtout, aux décisions d'adoption et les lois que nous avons votées dans ce parlement.

À ce sujet, j'ai interpellé le ministre de la Justice il y a quelques mois. Celui-ci m'a répondu qu'il vous ferait part de cette situation, cette matière relevant de vos compétences. Pour sa part, il allait s'en référer au parquet; ce dernier dit que c'est impossible mais ne va pas plus loin dans sa réflexion. Qu'en est-il actuellement? Avez-vous été informée de ce problème par votre collègue de la Justice? Avez-vous pris des dispositions pour résoudre cette situation?

13.02 Annemie Turtelboom, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, mon collègue de la Justice m'a écrit à ce sujet, mais mon administration avait déjà préalablement adapté les programmes du registre national afin de permettre l'enregistrement de l'adoption par des personnes de même sexe. Les deux parents homosexuels adoptants peuvent désormais y être repris.

Comme vous le savez, l'identité des parents doit être reprise sur la kids-ID délivrée aux enfants de moins de 12 ans. Les mentions de "père" et "mère" ont été remplacées par les mentions de "parent 1" et "parent 2" sur la carte.

Cette adaptation a été communiquée le 7 septembre 2011 à l'ensemble des communes. Elle est opérationnelle depuis fin septembre 2011.

Concrètement, quand le préposé communal exécute une demande de kids-ID, les informations relatives à la filiation sont extraites du registre national et s'affichent à l'écran. Il doit alors vérifier les informations affichées et, si nécessaire, les compléter ou les modifier. Si ces informations sont incorrectes, elles sont adaptées conformément aux instructions en vigueur pour la tenue à jour des informations du registre national.

Il est également possible que certaines informations ne s'affichent pas à l'écran. Le préposé communal doit alors les extraire du registre national de façon manuelle. Par exemple, dans le cas d'un couple de même sexe dont le partenaire du parent biologique a adopté l'enfant après la naissance, il arrive souvent que, dans l'application informatique, seules les informations relatives aux parents adoptants s'affichent; dans ce cas, le préposé communal doit extraire manuellement les informations relatives au parent biologique afin que les deux parents soient mentionnés sur la kids-ID.

13.03 Karine Lalieux (PS): Je remercie la ministre pour cette information nouvelle. Depuis quelques jours, ce dossier est réglé. Cela montre qu'il existe une bonne collaboration entre des ministres en affaires courantes; et je m'en réjouis, parce que cette question est très importante pour les parents.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: Vraag nr. 6373 van de heer Georges Gilkinet is zonder voorwerp.

La réunion publique de commission est levée à 16.06 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.06 uur.